

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 107/20
U Luxembourg 17. rujna 2020.

Presuda u predmetu C-732/18 P
Rosneft Oil Company PAO i dr./Vijeće

Sud potvrđuje presudu Općeg suda kojom je odbijena tužba protiv mjera ograničavanja koje su u vezi s krizom u Ukrajini izrečene ruskim naftnim društvima u sastavu grupe Rosneft

Te su mjere propisno obrazložene i prikladne kako bi se izvršio pritisak na Rusiju zbog njezine uloge u toj krizi

Počevši od 31. srpnja 2014., Vijeće je donosilo mjere ograničavanja koje su se odnosile, među ostalim, na naftni sektor u Rusiji, a zbog djelovanja te države usmjerenih na destabiliziranje situacije u Ukrajini. Te mjere uključuju, među ostalim, zabranu izvoza određenih proizvoda i osjetljive tehnologije namijenjenih predmetnom sektoru kao i ograničenje pristupa Unijinu tržištu kapitala pojedinim subjektima iz tog sektora. Cilj je navedenih mjera povećanje troškova djelovanja Rusije kojima se povređuje ukrajinski suverenitet i promicanje mirnog rješenja krize.

Nekoliko ruskih društava u sastavu grupe Rosneft (u daljnjem tekstu: Rosneft) koja djeluju u sektoru nafte i plina podnijelo je Općem sudu Europske unije tužbu za poništenje navedenih mjera. Opći sud odbio je tu tužbu presudom od 13. rujna 2018.¹

Društva o kojima je riječ podnijela su protiv te presude žalbu Sudu.

Današnjom presudom Sud **u cijelosti odbija žalbu tih društava**.

Sud najprije odbacuje argumentaciju Vijeća o postojanju zapreke vođenju postupka u pogledu pojedinih žalbenih razloga, s obzirom na to da je presuda Rosneft, koju je Sud donio 28. ožujka 2017.², postala pravomoćna. Prema mišljenju Suda, ako se i prihvati mogućnost pozivanja na presudu donesenu u prethodnom postupku kako bi se istaknula spomenuta zapreka vođenju postupka, u ovom predmetu stranke nisu iste kao u onom u kojem je donesena navedena presuda. Stoga se ne može smatrati da su ispunjeni uvjeti za utvrđenje njezine pravomoćnosti.

Kad je riječ o meritumu, Sud prije svega potvrđuje da je sporna zabrana izvoza mjera opće primjene, čak i kad, zbog posebnosti zahvaćenog sektora, broj subjekata koji u njemu stvarno djeluju može biti vrlo ograničen. Slijedom navedenog, Opći sud osnovano je ocijenio da se Vijeće prilikom obrazlaganja te mjere moglo ograničiti na to da iznese, s jedne strane, prikaz ukupne situacije koja je dovela do njezina donošenja i, s druge strane, opće ciljeve koji bi se njome trebali postići te nije dužno posebno i konkretno obrazlagati tu mjeru.

Kad je riječ o obrazlaganju pojedinačnih mjera ograničavanja izrečenih predmetnim društvima u pogledu pristupa tržištu kapitala, Sud podsjeća na to da je Rosneft važan dionik u ruskom naftnom sektoru, da je većina njegovih udjela u vlasništvu Ruske Države i da ta društva ne osporavaju činjenicu da ispunjavaju kriterije Vijeća za primjenu navedenih ciljanih mjera. Prema tome, s obzirom na navedenu ukupnu situaciju i ciljeve koji se žele postići cjelokupnim mjerama ograničavanja koje je donijelo Vijeće, Sud potvrđuje ocjenu Općeg suda u skladu s kojom predmetna društva nisu mogla razumno zanemariti razloge zbog kojih su protiv njih donesene ciljane mjere o kojima je riječ.

¹ Presuda Općeg suda od 13. rujna 2018., Rosneft i dr./Vijeće ([T-715/14](#); vidjeti također [PM br. 132/18](#))

² Presuda Suda od 28. ožujka 2017., Rosneft ([C-72/15](#); vidjeti također [PM br. 34/17](#))

Nadalje, Sud naglašava da zabrana izvoza i ograničavanje pristupa Unijinu tržištu kapitala jasno pridonose postizanju cilja koji želi ostvariti Vijeće. Prema tome, suprotno onomu što ističu navedena društva, Opći sud nije počinio pogrešku kad je ocijenio da te mjere nisu bile očito neprikladne s obzirom na spomenuti cilj.

Naposljetku, nakon što je podsjetio na to da su mjere ograničavanja o kojima je riječ u skladu sa Sporazumom o partnerstvu između Europske unije i Rusije³, Sud je utvrdio da Opći sud nije počinio pogrešku kad je ocijenio da su one i u skladu s GATT-om⁴. Naime, kao i navedeni sporazum, GATT sadržava odredbu o „sigurnosnim iznimkama” koja, u okolnostima poput onih koje su dovele do donošenja spornih mjera, dopušta strankama sporazuma da poduzmu sve mjere nužne za zaštitu svojih glavnih interesa u području sigurnosti.

NAPOMENA: Protiv odluke Općeg suda Sudu se može podnijeti žalba ograničena na pravna pitanja. Žalba u načelu nema suspenzivan učinak. Ako je dopuštena i osnovana, Sud ukida odluku Općeg suda. Ako je u predmetu moguće presuditi, Sud ga može i sam riješiti. U suprotnome, predmet se vraća Općem sudu, koji je vezan odlukom Suda donesenom povodom žalbe.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

Cjelovit tekst presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

³ Sporazum o partnerstvu i suradnji kojim je uspostavljeno partnerstvo između Europskih zajednica i njihovih država članica, s jedne strane, i Ruske Federacije, s druge strane, potpisan na Krfu 24. lipnja 1994. i odobren u ime Europskih zajednica Odlukom Vijeća i Komisije 97/800/EZUČ, EZ, Euratom od 30. listopada 1997. (SL 1997., L 327, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 68., str. 3.)

⁴ Opći sporazum o carinama i trgovini